

Annan dag Pingst Apg 11:19-26
Umeå stads kyrka 20160516

2005 upphörde annandag pingst att vara helgdag här i Sverige till förmån för nationaldagen, som då blev helgdag. Men här i Umeå stadsförsamling har vi alltsedan 2005 firat annandag pingst med att hålla gudstjänst med det underbara temat Andens vind över världen.

På nationaldagen håller vi också en ekumenisk förbönsmässa i Västerslättskyrkan, där vi särskilt ber för vårt Svenska land och vår stad Umeå, för vi räknar med att Andens vind berör även oss.

I dagens episteltext från Apostlagärningarna berättas det om konsekvenserna av förföljelsen av de troende i Jerusalem, som började med Stefanos. Stefanos han som var utsedd till diakon i Jerusalem. Han var grekisktalande och beskrivs som en man, fylld av tro och helig ande. Uppenbarligen var det så att han inte endast hjälpte till med det praktiska, utan det sägs att *Stefanos var fylld av nåd och kraft och gjorde stora under och tecken bland folket* Apg 6:8 Stefanos verksamhet väckte anstöt hos några medlemmar i den synagoga som kallades De frigivnas.

I Jerusalem fanns på den tiden många synagogor som betjänade olika grupper av judar. De frigivnas synagoga var en synagoga där frigivna slavar hade anslutit sig. Nu försökte de sätta dit Stefanos inför stora rådet.

Man kom med falska anklagelser mot honom t ex att han skulle vara emot Jerusalems tempel, liksom de judiska sederna.

Det heter att när anklagelserna var som värst, så tyckte ledamöterna i stora rådet att hans ansikte var som en ängels. Stefanos får möjlighet att försvara sig.

Hans tal finns återgivet direkt före vår text i hela 33 verser. På ett tydligt sätt visar Stefanos på Guds frälsningsplan. Han börjar med att återge den bibliska historien från Abraham och framåt. Med det ville han säga att han litade på allt som var skrivet om Guds frälsningsplan med oss människor. Han visar på att dessa gamla testamentets män var sådana som varit föraktade och förföljda av de sina.

Abraham lämnade sitt land och tomhänt litade han på Guds löften. Josef som vi läser om i slutet på första Moseboken blev såld till slav i Egypten av sina bröder, det var han som blev sitt folks räddare. Så var det också med Moses, han var misstrodd och tvingades att fly, innan han kom åter för att befria Israels folk från slaveriet, men hela tiden var hans framträdande kantat med misstro från folket. En verkligen otacksam uppgift. Stefanos återger löftet från 5 Mos 18 om att Herren Gud skall låta en profet lik Moses träda fram ur deras egna led.

I slutet på hans tal säger han

”Styvackade är ni, oomskurna till hjärta och öron. Alltid gör ni motstånd mot den heliga anden, ni som era fäder. Finns det någon profet som era fäder inte har förföljt? De dödade dem som förutsade att den Rättfärdige skulle komma, och nu har ni förrått och

mördat honom, ni som fick lagen utfärdad åt er av änglar men inte har hållit den.”

Nu visar Stefanos på att allt som var skrivet i gamla testamentet visar fram emot Jesus, honom som de dödat.

Reaktionen lät inte vänta på sig. När de hörde detta blev de ursinniga.

Men fylld av helig ande riktade han blicken mot himlen och såg Guds härlighet och Jesus som stod på Guds högra sida, och han sade: ”Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.”

Nu talar Stefanos i klartext. Han talar om den Jesus som själv kallade sig för människosonen. Han såg framför sig en öppnad himmel.

Man stod inte ut med att höra Stefanos längre, man håller för sina öron, griper honom och släpar honom utanför stadsporten för att stena honom.

Medan stenarna haglar över Stefanos så *åkallade han Herren och sade: ”Herre Jesus, ta emot min ande.”*

Han föll på knä och ropade högt: ”Herre, ställ dem inte till svars för denna synd.” Med de orden dog han.

Stefanos kom att bli den förste martyren och fler skulle det bli. Innan han dog bad han för sina bödlar, precis som Jesus bad: *”Fader, förlåt den, de vet inte vad de gör”* Där fanns ingen hämnd.

Efter Stefanos martyrskap så flydde kristna i Jerusalem åt olika håll. Överallt dit de kom så berättade de om Jesus, som Guds utlovade Messias och vad Jesus hade gjort för oss människor genom att lida och dö.

I Antiochia hände det historiska att evangeliet predikades även för icke-judar. Människor omvände sig och kom till tro.

Till Antiochia skickades Barnabas, hans namn betyder ”Tröstens son”. Han gjorde verkligen skäl för sitt namn. Det står om honom att han var en god man, fylld av helig Ande och tro.

Han manade alla att hålla sig till Herren och många vanns för Herren. Efter att Barnabas hade hämtat Paulus så fortsatte de sin evanangelisationsverksamhet i Antiochia under ett helt år.

Där i Antiochia myntades ordet Kristna.

Människor som håller sig till Jesus Kristus.

Evangeliet om Jesus har sedan spridits från människa till människa, från plats till plats.

Så får Andens vind över världen beröra människor.

Också vi får ta emot helig Ande som hjälper oss att tro på Jesus. Den helige Ande pekar alltid på Jesus som vår och hela världens frälsare.

Tron på Jesus håller att bygga på, både när vi lever och den dag som vi ska dö.

Tron på Jesus ger oss trygghet under hela vårt liv.